

POZNÁMKA K 19. ITALSKÉMU VYDÁNÍ V R. 1994

18. vydání této knihy, které vyšlo v březnu m. r., je už rozebráno, ale stále přicházejí ze všech stran nové objednávky. Tato skutečnost nás nutí k zamyšlení.

Poznamenal jsem již v poznámce k předešlému vydání, že kniha odpovídá hluboce vycítěným požadavkům duší a skutečným potřebám dnešního církevního života. Je tu však ještě něco více.

Z četby posledních poselství, která rozvíjejí myšlenku společnou celé knize, vyplývá, že jsou v nich popisována „ZNAMENÍ DOBY“, kterou prožíváme, a způsob jejich autentičké interpretace ve světle Ducha Svatého.

– Především je jasně načrtnuta hluboká krize víry, Pannou Marií oznámená již ve Fatimě. Dnes se více rozšířila a prohloubila. Neustálé šíření bludů ve všech částech katolické církve nás přivádí k přesvědčení, že žijeme v době velkého odpadu, o kterém píše sv. Pavel ve 2. listě k Thešalonickým v 2. kap., 3. verši. Odtud to stále znepokojené, až bolestné volání poselství, abychom šli po cestě pravé víry, následující Marii, Pannu věrnou, které se svěhujeme zvláštním způsobem, zasvěcením jejímu Neposkvrněnému Srdci.

– Dále se široce popisuje situace vnitřního rozpolcení církve, zapříčiněného odporem vůči papeži a odmítáním jeho učitelského úřadu. Bolestná roztržka, vyvolaná schizmatem Mons. Lefebvra, je jen známkou hlubšího rozdělení, i když ještě není otevřené a proklamované. Proto ty neustálé výzvy poselství k statečné, pokorné a pevné jednotě s papežem, který dostal od Ježíše Krista úkol pást jeho stádo, řídit je v lásce, být základem celé církve a udržovat ji v bezpečnosti víry a pravdy; je to následování Marie, která je Matkou jednoty.

– Kromě toho je velmi silně zdůrazněno, že teoretický i praktický ateismus vybudoval dnes na světové úrovni novou ateistickou a materialistickou civilizaci a přivedl ji k všeobecnému ospravedlňování hříchu, nepovažovaného už za morální zlo, ale hromadnými sdělovacími prostředky vychvalovaného jako hodnota a dobro. Tak se šíří návyk žít ve hříchu, už se z něho nezpovídá a zredukovat křesťanské závazky na společenskou a sociální oblast a zapomínat přitom na osobní povinnost každého žít v milosti Boží a jít cestou svatosti. Proto ty neustálé výzvy poselství vyzývající k obrácení, ke kajícímu úsilí a boji proti hříchu, výzvy kráčet cestou modlitby, pokání, každodenního cvičení se v božských ctnostech víry, naděje a lásky a všech mravních ctnostech, zvláště pokory, čistoty a poslušnosti, a tak následovat Marii, která je pro všechny příkladem a vzorem svatosti.

– Konečně je tam stále jasné odvolávání na apokalyptický ráz časů, které prožíváme, a popravdě toto je aspekt poselství, který mnohé přivádí z míry a pohoršuje. Ale proč se tomu máme divit? Neukazují snad mnohá znamení, že prožíváme právě tyto časy?

Předkládám k úvaze několik významných slov, která řekl papež Pavel VI. v roce 1977, rok před svou smrtí, a která jsou napsána v knize Jeana Guittona „Paolo VI segreto“ (str. 152 a 153): „V této chvíli panuje ve světě a v církvi velký zmatek, a to, co je sporné, je víra. Stává se mi teď, že si opakuji nejasnou větu z evangelia sv. Lukáše: „Až přijde Syn člověka, nalezne na zemi víru?“ Stává se, že vycházejí knihy, ve kterých je víra v některých důležitých bodech na ústupu, že episkopáty mlčí, že se tyto knihy neshledávají jako podivné. To je – podle mého – podivné.

Někdy si znovu pročítám evangelium o konci časů a konstatuji, že v této chvíli se vynořují některá znamení tohoto konce. Jsme už blízko konce? To nikdy nebudeme vědět.

Je nutné, abychom byli stále připraveni, ale všechno může trvat ještě hodně dlouho. Co mě naplňuje úžasem, když pozoruji katolický svět, je, že uvnitř katolicismu se zdá mnohdy převládat myšlenka typicky nekatolická, a může se stát, že tato nekatolická myšlenka uvnitř katolicismu se zítra stane velmi silnou. Nikdy však nebude reprezentovat myšlenku církve. Je třeba, aby existovalo MALÉ STÁDO, ať už bude jakkoliv malé.“ Tolik Pavel VI.

Proč se tedy pohoršovat, jestliže se dnes Panna Maria, Matka církve velmi silně zasažuje, aby se zformovalo MALÉ STÁDO, které zůstane věrné Kristu a církvi?

Je mým přáním, aby každý, kdo vezme do rukou tuto knihu, našel v ní pomoc k účasti v tomto malém věrném stádu, které si dnes P. Maria formuje a chrání v bezpečném útočišti svého Neposkvrněného Srdce.

Duchovní vedoucí MKH

1. ledna 1994

Na svátek Matky Boží, Panny Marie

NOTA BENE:

Doporučuje se meditativní četba celého úvodu. Je to nutné k přesné a vyrovnané interpretaci poselství, které obsahuje tato kniha.

